



Rada
Unii Europejskiej

Bruksela, 18 lipca 2016 r.
(OR. en)

11201/16

ONU 85	COHAFA 54
CONUN 140	GENDER 31
COHOM 99	CYBER 86
CFSP/PESC 610	COAFR 216
COPS 237	MAMA 154
CSDP/PSDC 445	COASI 155
CONOP 58	COEST 193
COTER 81	COTRA 17
DEVGEN 165	COLAC 55
CLIMA 88	

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Data:	18 lipca 2016 r.
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	10761/16
Dotyczy:	Priorytety UE na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych i na 71. posiedzenie jej Zgromadzenia Ogólnego (wrzesień 2016 r. – wrzesień 2017 r.)

Delegacje otrzymują w załączniku priorytety UE na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych i na 71. posiedzenie jej Zgromadzenia Ogólnego (wrzesień 2016 r. – wrzesień 2017 r.) przyjęte przez Radę na jej 3482. posiedzeniu, które odbyło się 18 lipca 2016 r.

Priorytety UE na forum Organizacji Narodów Zjednoczonych i na 71. posiedzenie jej Zgromadzenia Ogólnego (wrzesień 2016 r. – wrzesień 2017 r.)

Dziś, bardziej niż kiedykolwiek, Organizacja Narodów Zjednoczonych pozostaje fundamentem naszego globalnego zaangażowania. Nasze oddanie zasadom i celom Karty Narodów Zjednoczonych nie słabnie. Od dziesięcioleci Unia Europejska i Organizacja Narodów Zjednoczonych łączą siły w celu wspierania pokoju i bezpieczeństwa, rozwoju i praw człowieka.

W ciągu ostatniego roku byliśmy świadkami szeregu imponujących osiągnięć, w tym porozumienia w sprawie transformacyjnego programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, przyjęcia planu działania z Addis Abeby podczas trzeciej Międzynarodowej Konferencji w sprawie Finansowania Rozwoju oraz podpisania doniosłego porozumienia klimatycznego z Paryża. Na forum Zgromadzenia Ogólnego ONZ i Rady Bezpieczeństwa ONZ również wyłaniał się coraz szerszy konsensus w kwestii walki z Daiszem i innymi ugrupowaniami terrorystycznymi.

Nadchodzący rok będzie rokiem konsolidacji i wdrażania tego, co udało nam się osiągnąć.

Jednak nadal utrzymują się poważne wyzwania globalne. Wymagają one globalnej odpowiedzi z udziałem silnej i skutecznej ONZ, gotowej stawić czoła aktualnym i przyszłym wyzwaniom. Musimy zreformować i wzmocnić globalne systemy sprawowania rządów. Będziemy także musieli opracować globalne normy i zasady w dziedzinach, w których nie mamy jeszcze silnych instytucji globalnych, takich jak cyberprzestrzeń, energia lub przestrzeń kosmiczna. Globalny kryzys migracyjny i uchodźczy będzie wymagał prawdziwie globalnego podziału odpowiedzialności.

UE liczy na współpracę szeroko pojętej rodziny ONZ, aby sprostać tym wyzwaniom. Utrzymanie pokoju będzie wymagało spójnego i skoordynowanego podejścia we wszystkich filarach, a działania zapobiegawcze będą jeszcze ważniejsze niż dotychczas. Globalna strategia UE w szczególności kładzie nacisk na to, jakie znaczenie ma skuteczny globalny system sprawowania rządów. Nowy sekretarz generalny może liczyć na pełne partnerstwo UE i wsparcie w tym ważnym roku przemian.

Uznając znaczenie ONZ jako fundamentu skutecznego multilateralizmu, Unia Europejska i jej państwa członkowskie¹ skoncentrują się podczas 71. sesji Zgromadzenia Ogólnego ONZ na następujących priorytetowych kwestiach w ramach trzech głównych tematów:

- I. UTRZYMANIE POKOJU*
- II. BARDZIEJ SPRAWIEDLIWY I HUMANITARNY ŚWIAT*
- III. KONSEKWENTNY PROGRAM DZIAŁAŃ NA RZECZ ZMIAN*

I. UTRZYMANIE POKOJU

Zapewnienie pokoju

Coraz bardziej przedłużające się i złożone konflikty i kryzysy wymagają wspólnego programu działań i zintegrowanej reakcji ONZ koncentrującej się na dyplomacji prewencyjnej, mediacji, budowaniu pokoju, odporności, operacjach utrzymywania pokoju i specjalnych misjach politycznych, które Niezależny Panel Wysokiego Szczebla ds. Operacji Pokojowych określa w swoim sprawozdaniu mianem operacji pokojowych. Podziały instytucjonalne i sektorowe muszą zostać przezwyciężone, żeby umożliwić ściślejszą współpracę prowadzoną w sposób bardziej zintegrowany. Podstawowe znaczenie ma stosowanie kompleksowego podejścia: zapobieganie kryzysom, pomoc humanitarna, stabilizacja, budowanie pokoju, zrównoważony rozwój, łagodzenie zmiany klimatu, reforma sektora bezpieczeństwa i działania na rzecz praw człowieka powinny się uzupełniać i wzajemnie wzmocniać.

Utrzymanie pokoju wymaga lepszej integracji trzech filarów prac ONZ. W tym kontekście realizacja programu działań do roku 2030 daje szansę wzmocnienia powiązania bezpieczeństwa z rozwojem. Cel zrównoważonego rozwoju nr 16 dotyczący pokoju, sprawiedliwości i silnych instytucji kładzie nacisk właśnie na to.

¹ W całym niniejszym dokumencie stosowanie terminu „UE” nie przesądza, czy kompetencje w danej sprawie należą do „UE”, „UE i jej państw członkowskich”, czy też wyłącznie do „państw członkowskich”.

Oenzetowskie misje budowania pokoju i specjalne misje polityczne nadal będą jednym z kluczowych narzędzi w naszych działaniach na rzecz promowania stabilności. W dalszym ciągu będziemy dążyć do wzmacniania tych działań, podtrzymywania lub zwiększania uczestnictwa państw członkowskich UE w operacjach utrzymywania pokoju i specjalnych misjach politycznych; będziemy też ściśle współpracować z ONZ, aby wprowadzać środki sprzyjające efektom synergii i wzajemnemu wsparciu, wzmacniając tym samym nasze partnerstwo w terenie.

UE aktywnie uczestniczyła w ubiegłorocznych przeglądach w kontekście oenzetowskiej struktury pokoju i bezpieczeństwa. UE z zadowoleniem przyjmuje konkretne propozycje, które się pojawiły, i jest gotowa odgrywać wiodącą rolę, aby pomóc ONZ w realizacji tych zaleceń. W centrum zainteresowania nadal musi się znajdować spójność i efekty synergii, przy skutecznym i wydajnym wykorzystaniu całokształtu działań podejmowanych w odpowiedzi na kryzysy. Nigdy wcześniej tak wiele kluczowych przeglądów/sprawozdań ONZ nie zawierało tak jednomyślnych apeli o zintensyfikowanie starań służących zapobieganiu kryzysom i dążeniu do rozwiązań politycznych. Należy nasilić dyplomację prewencyjną i działania mediacyjne. Oenzetowski Sojusz Cywilizacji ma do odegrania pewną rolę w tym kontekście.

W ostatnim okresie aż nazbyt dobrze było widać, do czego może doprowadzić bierna postawa Rady Bezpieczeństwa. Państwa członkowskie UE ponownie potwierdzają swoje poparcie dla kodeksu postępowania zaproponowanego przez grupę ACT oraz zobowiązanie dotyczące potrzeby podjęcia terminowych i zdecydowanych działań zmierzających do tego, by położyć kres ludobójstwu, zbrodniom przeciwko ludzkości lub zbrodniom wojennym lub by zapobiegać takim zbrodniom. UE będzie nadal popierać wdrażanie zasady obowiązku ochrony.

Wraz z podobnie myślącymi partnerami UE będzie pracować na rzecz wyeliminowania wszelkich form przemocy wobec kobiet i dziewcząt, a także mężczyzn i chłopców, w tym przemocy seksualnej w konfliktach zbrojnych; będzie też działać na rzecz położenia kresu bezkarności. Pełne wdrożenie wszystkich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa stanowi priorytet, wymaga aktywnego udziału kobiet w zapobieganiu konfliktom i ich rozwiązywaniu, a także w odniesieniu do roli kobiet w zwalczaniu brutalnego ekstremizmu.

UE apeluje o nieustające i konsekwentne działania na rzecz ogólnooenzetowskiego podejścia do zwalczania aktów przemocy seksualnej i wyeliminowania aktów wykorzystywania seksualnego i niegodziwego traktowania w celach seksualnych popełnianych przez członków sił pokojowych. Sprawcy takich przestępstw muszą zostać pociągnięci do odpowiedzialności. Osoby, które padły ich ofiarą, muszą mieć dostęp do wymiaru sprawiedliwości w tych sprawach. Musimy współpracować, by wzmocnić wysiłki mające zapobiegać wykorzystywaniu seksualnemu i niegodziwemu traktowaniu w celach seksualnych, by szybko podejmować dochodzenia i działania dyscyplinarne w sposób terminowy i by zapewnić ofiarom dostępne mechanizmy zgłaszania i wsparcie. Środki podjęte przez sekretarza generalnego, w tym mianowanie specjalnego koordynatora, jak również rezolucje przyjęte przez Radę Bezpieczeństwa i Zgromadzenie Ogólne są krokami w dobrym kierunku.

Zwalczanie terroryzmu, w tym zapobieganie brutalnemu ekstremizmowi

UE odgrywa jedną z kluczowych ról w **zwalczaniu terroryzmu, w tym zapobieganiu brutalnemu ekstremizmowi**. Oenzetowska globalna strategia zwalczania terroryzmu zawiera pełen zestaw środków, które muszą zostać wdrożone w całości. W tym roku przypada 10. rocznica oenzetowskiej strategii zwalczania terroryzmu. To okazja do przeprowadzenia bardziej dogłębnego przeglądu tej strategii, z uwzględnieniem najnowszych dyskusji na temat zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi w świetle planu działania sekretarza generalnego dotyczącego zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi.

UE będzie tymczasem w dalszym ciągu stawiać na swoim terytorium czoła wyzwaniom związanym ze zwalczaniem terroryzmu i zapobieganiem brutalnemu ekstremizmowi za pomocą powiązanych z tym prac legislacyjnych i mechanizmów współpracy. W ramach naszej szeroko zakrojonej współpracy dwustronnej będziemy też nadal poruszać kwestie dotyczące zwalczania terroryzmu i zapobiegania brutalnemu ekstremizmowi, w szczególności na Bliskim Wschodzie i w Północnej Afryce, w regionie Sahelu, Rogu Afryki, Turcji i w regionie Bałkanów Zachodnich. Ponadto UE będzie w dalszym ciągu aktywnie uczestniczyć w Światowym Forum na rzecz Zwalczania Terroryzmu, by w ten sposób dalej promować standardy i polityki ONZ w tej dziedzinie.

Daisz i inne ugrupowania terrorystyczne stanowią zagrożenie dla społeczności międzynarodowej, w szczególności dla stabilności na Bliskim Wschodzie i w Afryce Północnej. Walka z Daisz i innymi ugrupowaniami terrorystycznymi musi być prowadzona równolegle z poszukiwaniem trwałych rozwiązań politycznych w danych regionach. UE popiera aktywną rolę, jaką ONZ odgrywa w wypracowywaniu takich rozwiązań politycznych i w systematycznym stosowaniu środków zapobiegawczych w celu zajęcia się podstawowymi przyczynami omawianych problemów.

UE ponownie potwierdza w tym kontekście swoje zdecydowane poparcie dla rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w szczególności rezolucji nr 2170, 2178 i 2253, a także wzywa wszystkie kraje do podjęcia niezbędnych działań, aby zapewnić szybkie wdrożenie tych rezolucji z pełnym poszanowaniem praw człowieka i praworządności, szczególnie aby zająć się zjawiskiem zagranicznych bojowników terrorystycznych i zwalczaniem finansowania terroryzmu.

Odpowiedź na wyzwania regionalne

Zbyt wiele jest osób, które nie mogą cieszyć się pokojem i bezpieczeństwem w swoim własnym kraju. W wielu różnych krajach krytyczna sytuacja wymaga stanowczych i konsekwentnych działań międzynarodowych; dotyczy to m.in. poniższych krajów i regionów.

UE potwierdza pełne poparcie dla wysiłków podejmowanych pod egidą ONZ, zwłaszcza specjalnego wysłannika do **Syrii**, w celu ułatwienia przemian politycznych. Jedynie kierowany przez Syryjczyków proces polityczny prowadzący do pokojowych i pluralistycznych przemian, w oparciu o zasady zawarte w komunikacie z Genewy z dnia 30 czerwca 2012 r. i stosowne rezolucje RB ONZ, przywróci w Syrii stabilność, umożliwi pokój i pojednanie oraz pozwoli na stworzenie warunków koniecznych do skutecznej walki z terroryzmem, a jednocześnie na zachowanie suwerenności, niezależności, jedności i integralności terytorialnej państwa syryjskiego.

UE naciska na konieczność tego, by wszyscy członkowie Międzynarodowej Grupy Wsparcia Syrii dołożyli wszelkich starań, aby szybko wzmocnić wdrażanie zaprzestania działań wojennych i monitorowanie tego procesu, zapewnić dostęp pomocy humanitarnej w całym kraju oraz poczynić postępy w kwestii więźniów. Konieczne są poważne negocjacje, by wypracować rzeczywiste przemiany polityczne, których częścią byłby szeroki, pluralistyczny i stojący ponad podziałami przejściowy organ zarządzający posiadający pełne uprawnienia wykonawcze.

UE pozostaje zjednoczona w jej zaangażowaniu na rzecz wypracowania rozwiązania dwupaństwowego w **bliskowschodnim procesie pokojowym**. W tej sprawie będziemy pracować wspólnie z Organizacją Narodów Zjednoczonych i Radą Bezpieczeństwa ONZ. Do stron konfliktu zostanie skierowany apel o unikanie działań, które mogłyby podsycać dalsze napięcia, oraz o zajęcie się raczej podstawowymi przyczynami konfliktu.

UE będzie dążyć do zapewnienia spójności między różnymi inicjatywami na rzecz ożywienia bliskowschodniego procesu pokojowego. W tym kontekście UE jest zdeterminowana, by wraz z innymi partnerami międzynarodowymi i regionalnymi wnieść konkretny i istotny wkład w globalny pakiet zachęt dla stron do zawarcia pokoju, z myślą o międzynarodowej konferencji, która ma się odbyć przed końcem bieżącego roku. Za pośrednictwem Specjalnego Przedstawiciela UE ds. Procesu Pokojowego na Bliskim Wschodzie i kwartetu bliskowschodniego (dalej „kwartet”) UE będzie nadal odgrywać aktywną rolę. Przedstawi zalecenia dotyczące istotnych działań transformacyjnych, które należy podjąć w terenie, zgodnie z wcześniejszymi porozumieniami, z myślą o stworzeniu pewnego horyzontu politycznego. Wymiar regionalny, który jest jednym z kluczowych elementów kompleksowego pokoju, zachowuje fundamentalne znaczenie, gdyż arabska inicjatywa pokojowa mogłaby wzmocnić i pobudzić bliskowschodni proces pokojowy.

W **Libii** UE będzie nadal zapewniać istotne wsparcie dla rządu jedności narodowej i ludności Libii w kluczowych obszarach, w tym w zakresie praworządności, współpracy gospodarczej i reformy sektora bezpieczeństwa, na wniosek libijskich władz i zgodnie z ich priorytetami, przy pełnej koordynacji działań z misją UNSMIL i jej pełnym wsparciu. Rada Bezpieczeństwa będzie odgrywać ważną rolę w Libii w odniesieniu do sankcji ONZ i ewentualnego upoważnienia dla konkretnych inicjatyw UE w dziedzinie WPBiO.

W regionie **Morza Śródziemnego** UE będzie nadal – w istniejących ramach – wspierać regionalną współpracę i integrację.

UE będzie w dalszym ciągu wspierać wysiłki międzynarodowe, mianowicie porozumienia mińskie, służące znalezieniu trwałego politycznego i pokojowego rozwiązania kryzysu na **Ukrainie**, w oparciu o poszanowanie integralności terytorialnej, suwerenności i niezależności Ukrainy, a także ścisłe przestrzeganie międzynarodowych standardów. W tym kontekście UE będzie nadal wzywać do realizacji porozumień mińskich, które zostały zatwierdzone na mocy rezolucji RB ONZ nr 2202 (2015), i kontynuować swoją politykę nieuznawania nielegalnej aneksji Krymu i Sewastopola przez Rosję, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 68/262.

UE jest zdecydowanie zaangażowana na rzecz długoterminowej reformy i stabilizacji w **Afganistanie**. Kolejna ministerialna konferencja w sprawie Afganistanu, którą zorganizują w Brukseli w październiku 2016 r. UE i rząd Afganistanu, będzie ważną okazją do ponownego potwierdzenia zobowiązań podjętych przez Afganistan na rzecz trwałych reform i postępów; umożliwi także społeczności międzynarodowej zasygnalizowanie nieustannego politycznego i finansowego wsparcia dla pokoju w tym kraju, budowania w nim państwowości oraz dla zrównoważonego rozwoju, w tym zwalczania narkotyków. UE potwierdza swoje pełne poparcie dla kontynuowania istotnej roli, jaką odgrywają misja wspierająca Organizacji Narodów Zjednoczonych w Afganistanie (UNAMA) i wszystkie agencje ONZ we wspieraniu afgańskiej ludności. Będziemy w dalszym ciągu wspierać wszystkie wysiłki międzynarodowe zmierzające do stworzenia warunków sprzyjających trwałemu procesowi pokojowemu w Afganistanie i popierać nieodzowne zaangażowanie misji UNAMA na rzecz promowania praw człowieka i ochrony ludności cywilnej w konfliktach zbrojnych.

Narody Afryki podejmują działania na rzecz ustanowienia i rozwijania zdolności swych własnych zespołów reagowania na takie sytuacje na szczeblu regionalnym i subregionalnym, w ramach kompleksowej afrykańskiej architektury pokoju i bezpieczeństwa. Wyzwania są istotne i nie można stawić im czoła bez wsparcia, również finansowego, ze strony międzynarodowych partnerów, takich jak ONZ i UE. Dobra współpraca i komplementarność między obiema organizacjami jest wyraźnie widoczna np. w Mali i Republice Środkowoafrykańskiej, gdzie odnotować można coraz większe zaangażowanie w operacje ONZ europejskich oddziałów z krajów uczestniczących oraz równoległe rozmieszczanie operacji WPBiO; wszystkie te działania wspierają wysiłki Afryki na rzecz przywrócenia pokojowych warunków w tych krajach.

UE zdecydowanie pragnie opracować ustrukturyzowane ramy dla wzmocnienia współpracy trójstronnej w Afryce, w oparciu o wymianę doświadczeń w terenie oraz częste kontakty na poziomie politycznym i technicznym, które już nawiązano pomiędzy ONZ, Unią Afrykańską i UE. UE pragnie także wspierać zwiększenie zdolności krajów afrykańskich i organizacji regionalnych do wykorzystania ich własnych zasobów w obliczu sytuacji nadzwyczajnych. Będziemy dążyć do zapewnienia siłom afrykańskim sprzętu i szkoleń, aby można było je wykorzystywać do utrzymywania i zapewniania poszanowania pokoju na całym kontynencie afrykańskim.

Rozbrojenie i nieprolifracja

Prolifercja broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia stanowi zagrożenie dla globalnego bezpieczeństwa. Ryzyko, że broń masowego rażenia dostanie się w ręce podmiotów niepaństwowych i ugrupowań terrorystycznych, sprawia, że kluczowe staje się wspieranie wysiłków ONZ zmierzających do uniemożliwiania takim podmiotom i ugrupowaniom rozwijania, nabywania, produkowania, posiadania i transportowania takiej broni oraz środków jej przenoszenia. UE będzie dążyć do lepszego wdrożenia rezolucji RB ONZ nr 1540 i będzie aktywnie uczestniczyć w jej kompleksowym przeglądzie, który musi się zakończyć w 2016 r.

UE będzie propagować znaczenie pełnego wdrożenia konwencji o broni chemicznej i jej upowszechnienia, a także działać na rzecz położenia kresu niedopuszczalnemu użyciu broni chemicznej na Bliskim Wschodzie. UE będzie wspierać pełne wdrożenie konwencji o zakazie broni biologicznej i toksycznej (BTWC), jej upowszechnianie i wdrażanie na szczeblu krajowym, oraz propagować swoje stanowiska w tych kwestiach, także w związku z 8. konferencją poświęconą przeglądowi przedmiotowej konwencji, zaplanowaną na 2016 r.

UE będzie nadal propagować upowszechnianie i wdrażanie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT), który jest zasadniczym elementem globalnego systemu nieprolifracji, podstawowym fundamentem dążenia do rozbrojenia jądrowego zgodnie z art. VI tego układu oraz istotnym elementem dalszego rozwoju zastosowań energii jądrowej do celów pokojowych. Ponadto UE uważa, że Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych ma kluczowe znaczenie dla rozbrojenia jądrowego i nieprolifracji, a jego wejście w życie pozostaje jednym z podstawowych priorytetów Unii Europejskiej.

Nie powinniśmy szczędzić wysiłków na rzecz skierowania Konferencji Rozbrojeniowej oraz Komisji ONZ ds. Rozbrojenia na właściwe tory i, w tym kontekście, pozostajemy otwarci na wszelkie nowe inicjatywy, które wymagają konsensusu. Wśród oczywistych priorytetów Unii Europejskiej nadal znajduje się bezzwłoczne rozpoczęcie i szybkie zakończenie na forum Konferencji Rozbrojeniowej negocjacji dotyczących traktatu o zakazie produkcji materiałów rozszczepialnych dla broni jądrowej lub innych jądrowych urządzeń wybuchowych, na podstawie dokumentu CD/1299 i zawartego w nim mandatu.

UE promuje upowszechnianie i pełne wdrożenie Traktatu o handlu bronią i będzie wspierać wdrażanie wyników konferencji państw stron. UE wesprze także oenzetowskie instrumenty, które mają zapobiegać przenikaniu broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji do niej oraz nielegalnemu handlowi tą bronią i amunicją, a także zwalczaniu i eliminowaniu tych zjawisk.

UE kładzie nacisk na rolę kobiet we wszystkich dyskusjach i decyzjach związanych z rozbrojeniem.

II. BARDZIEJ SPRAWIEDLIWY I HUMANITARNY ŚWIAT

Przepływy migracyjne i globalne przepływy ludności

Zajęcie się największym od czasów drugiej wojny światowej globalnym kryzysem związanym z przesiedleniami i **coraz większymi przepływami migracyjnymi i uchodźczymi** będzie wymagało spójnych i skoordynowanych działań ze strony całej społeczności międzynarodowej.

UE będzie się opierać na ramach określonych przez ONZ, w tym na programie działań do roku 2030 i nadchodzącym szczycie ONZ w sprawie reagowania na kwestię dużych przepływów uchodźców i migrantów, z myślą o ustanowieniu globalnych i skutecznych ram współpracy. Podstawą tych ram powinno być współdzielenie obowiązków, zdolność do zajęcia się wyzwaniami związanymi z migracją i przesiedleniami na całym świecie, z naciskiem na odnowione zobowiązanie na rzecz międzynarodowego prawa humanitarnego.

UE będzie promować podejścia zorientowane na rozwój, uznając pozytywny wpływ planowanych i dobrze zarządzanych polityk migracyjnych zarówno dla krajów pochodzenia, tranzytu, jak i krajów przyjmujących. Społeczność międzynarodowa powinna pomóc przyjmującym społecznościom i rządów wzmocnić odporność i poprawić integrację społeczno-gospodarczą osób przymusowo przesiedlonych oraz ustanowić i wdrożyć polityki sprzyjające samodzielności na szczeblu krajowym.

Będziemy współpracować z wszystkimi partnerami ONZ w celu zintensyfikowania międzynarodowych działań w zakresie zwalczania wielowymiarowych podstawowych przyczyn obecnego kryzysu uchodźczego i kryzysu związanego z migracją nieuregulowaną oraz szerzej pojętego przymusowego wysiedlania, przemytu migrantów i handlu ludźmi, aby zająć się szczególnymi wyzwaniami, przed którymi stoją kobiety i dzieci w procesach migracyjnych; ochrona ofiar i ratowanie życia ludzkiego powinny być najwyższymi priorytetami dla całej społeczności międzynarodowej. Ponadto niezbędne są intensywniejsze działania w celu usprawnienia kanałów legalnej migracji i zapewnienia readmisji osób, które nie kwalifikują się do uzyskania azylu zgodnie z prawem międzynarodowym.

Powinniśmy wzmocnić powiązanie między pomocą humanitarną a pomocą rozwojową w celu zajęcia się kryzysem migracyjnym, przesiedleniowym i uchodźczym, przy jednoczesnym poszerzaniu bazy darczyńców, dalszym zachęcaniu sektora prywatnego do udziału i zobowiązaniu się do bardziej efektywnego wykorzystywania dostępnych zasobów.

Prawa człowieka i prawo międzynarodowe

W oparciu o bliskie partnerstwo UE–ONZ w sprawie **praw człowieka** UE będzie wspierać promowanie i ochronę praw człowieka na całym świecie. Chcemy kontynuować tworzenie międzyregionalnych sojuszy w celu promowania naszych tematycznych priorytetów w zakresie praw człowieka i zająć się sytuacjami w poszczególnych krajach w przypadkach, które wymagają uwagi ONZ. UE będzie szukać możliwości promowania Międzynarodowego paktu praw gospodarczych, społecznych i kulturalnych oraz Międzynarodowego paktu praw obywatelskich i politycznych w grudniu 2016 r., kiedy przypada 50. rocznica obu paktów.

Nadal priorytetowo będziemy traktować kluczową rolę organizacji społeczeństwa obywatelskiego i obrońców praw człowieka, w tym obronę przestrzeni społeczeństwa obywatelskiego i promowanie udziału organizacji pozarządowych w pracach Organizacji Narodów Zjednoczonych; priorytetem pozostanie dla nas także dyskusja na temat potencjalnych środków niezbędnych, by umożliwić udział przedstawicieli i instytucji ludów tubylczych w posiedzeniach stosownych organów Narodów Zjednoczonych poświęconych kwestiom ich dotyczącym. Przedmiotem szczególnej uwagi UE w dalszym ciągu będą również wszystkie kwestie związane z płcią, w tym propagowanie praw kobiet, wzmocnienie pozycji kobiet i równouprawnienie płci. UE pozostaje zaangażowana w promowanie, ochronę i wdrażanie wszystkich praw człowieka oraz w pełne i skuteczne wprowadzenie w życie pekińskiej platformy działania i programu działania Międzynarodowej Konferencji na temat Ludności i Rozwoju oraz wyników ich konferencji przeglądowych; w tym kontekście jest też nadal zaangażowana w kwestię prawa i zdrowia reprodukcyjnego i seksualnego. UE będzie działać na rzecz promowania i ochrony praw dziecka na całym świecie. UE będzie propagować zasady równości i niedyskryminacji, stanowczo sprzeciwiając się dyskryminacji z jakiegokolwiek powodu lub z uwagi na jakikolwiek status, w tym dyskryminacji ze względu na orientację seksualną i tożsamość płciową.

W sytuacji zwiększonej kontestacji globalnego dorobku prawnego w dziedzinie praw człowieka na niedawnym posiedzeniu Rady Praw Człowieka i na sesji Trzeciego Komitetu Zgromadzenia Ogólnego ONZ, UE jest zdecydowana wykazywać się jeszcze większą czujnością i proaktywnym podejściem, by w dalszym ciągu kłaść nacisk na kluczowe kwestie dotyczące praw człowieka, bronić powszechności, niepodzielności i współzależności wszystkich praw człowieka, a także chronić niezależność Biura Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych ds. Praw Człowieka, specjalnych procedur dotyczących praw człowieka, a także organów monitorujących traktat.

UE będzie nadal pracować na rzecz zapewniania takich rozwiązań kryzysu migracyjnego i uchodźczego, które będą zgodne z prawami człowieka. UE będzie również nadal promować uwzględnianie kwestii praw człowieka we wszystkich pracach ONZ oraz zdolność reagowania i skuteczność systemu Narodów Zjednoczonych w obliczu poważnych kryzysów w zakresie praw człowieka (w tym w odniesieniu do inicjatywy „Prawa Człowieka Przede Wszystkim”).

Przedmiotem większej uwagi powinna być międzynarodowa ochrona uchodźców, zasada non-refoulement i prawo do azylu, ale także zajęcie się szczególnymi potrzebami migrantów znajdujących się w trudnej sytuacji, niekwalifikujących się do otrzymania statusu uchodźcy. UE będzie działać na rzecz wspierania i wzmocniania wdrażania prawa międzynarodowego w tej dziedzinie, również poprzez zachęcanie wszystkich krajów do podpisania i ratyfikowania Konwencji z 1951 r. dotyczącej statusu uchodźców i protokołu do niej z 1967 r. oraz poprzez zachęcanie do rozwoju istniejących mechanizmów niewiążących („prawo miękkie”) i regionalnych.

UE promuje praworządność na szczeblu krajowym i międzynarodowym, międzynarodowe sądownictwo karne, w szczególności Międzynarodowy Trybunał Karny, dostęp do wymiaru sprawiedliwości, rozliczalne i działające na przejrzystych zasadach instytucje, pluralistyczny i partycypacyjny proces decyzyjny, oraz wolne od korupcji społeczeństwa.

Wzmacnianie przestrzeni humanitarnej

Działalność humanitarna od kilku lat stoi w obliczu poważnych wyzwań. W ostatnim czasie konflikty są coraz dłuższe, cechują się brutalnością i rażącym lekceważeniem norm, w tym międzynarodowego prawa humanitarnego, bezprecedensowym ogromem cierpień i skali przymusowych przesiedleń wewnętrznych lub poza granice kraju, a także coraz częstszymi celowymi atakami na infrastrukturę cywilną, pracowników pomocy humanitarnej i ograniczeniami w zakresie dostępu pomocy humanitarnej. Zmiana klimatu i rosnące nierówności gospodarcze również przyczyniają się do zwiększenia podatności niektórych populacji na zagrożenia, które zmuszają je do opuszczenia swoich domów.

System pomocy międzynarodowej musi się dalej dostosowywać, aby sprostać skali i charakterowi aktualnych wyzwań. Reakcja musi być skuteczniejsza, a metody pracy zarówno społeczności darczyńców, jak i podmiotów humanitarnych, muszą zostać usprawnione. Musimy zapewnić synergię i spójność między pomocą humanitarną a współpracą na rzecz rozwoju, stabilizację i zapobieganie konfliktom, poczynając od etapu przedkryzysowego, by lepiej przewidywać kryzysy lub klęski żywiołowe, lepiej się na nie przygotować i lepiej na nie reagować, z myślą o definitywnym zaspokojeniu potrzeb humanitarnych oraz po to, by budować odporność. Potrzebne jest również silniejsze powiązanie z istniejącym potencjałem lokalnym i wzmocnienie tego potencjału; należy też przemyśleć nasze podejścia do lepszego i trwalszego zaspokajania potrzeb ludności dotkniętej kryzysem zarówno w krótkiej, jak i dłuższej perspektywie. Pomimo bezprecedensowego wzrostu finansowania pomocy humanitarnej, potrzeby rosną jeszcze szybciej, w związku z czym trzeba się zająć coraz większą luką pomiędzy tymi dwoma elementami.

W maju 2016 r. zwołano pierwszy Światowy Szczyt Humanitarny, aby zająć się tą sytuacją i znaleźć odpowiedzi na niektóre z wyzwań. UE stanowczo podtrzymuje swoje długoletnie, zbiorowe i indywidualne zaangażowanie na rzecz opartych na zasadach i skutecznych działań humanitarnych, w tym poprzez zatwierdzenie najważniejszych zadań zawartych w sprawozdaniu sekretarza generalnego ONZ pt. „Jedna ludzkość: wspólna odpowiedzialność” oraz w dołączonym do niego dokumencie pt. „Program dla ludzkości”. UE podtrzymuje swoje zobowiązanie do reagowania na przemoc ze względu na płeć w sytuacjach kryzysowych i do zapobiegania takiej przemocy. Społeczność międzynarodowa musi przyjąć wspólną odpowiedzialność za ratowanie życia, łagodzenie cierpienia oraz ochronę godności ludzkiej.

Silne przywództwo ONZ powinno zapewnić inkluzywne, przejrzyste i skuteczne działania następne, w tym poprzez istniejące procesy międzyrządowe w ramach ECOSOC i Zgromadzenia Ogólnego ONZ podczas 71. sesji, ale także poprzez zarządy agencji i inne dostępne środki, aby pomóc przełożyć zobowiązania podjęte na szczycie na konkretne efekty.

UE będzie nadal wspierać wiodącą rolę ONZ w koordynowaniu i dostarczaniu międzynarodowej pomocy humanitarnej, a także nadal propagować poszanowanie zasad humanitarnych, międzynarodowego prawa humanitarnego, prawa dotyczącego praw człowieka i prawa uchodźczego.

III. KONSEKWENTNY PROGRAM DZIAŁAŃ NA RZECZ ZMIAN

Uzgodnienie programu działań do roku 2030, planu działania z Addis Abeby i porozumienia klimatycznego z Paryża było pokoleniową szansą na ukształtowanie naszej przyszłości. Za ubiegłorocznymi staraniami muszą pójść zdecydowane działania. Mamy obecnie do czynienia z niewystarczającą integracją między strategiami w zakresie zmiany klimatu, zrównoważonego rozwoju, pomocy humanitarnej i kwestii związanych z budowaniem pokoju. Jesteśmy gotowi zaangażować się w sposób wielostronny, aby to zmienić, i działać na rzecz kompleksowego, globalnego programu działania.

Program działań do roku 2030

Powszechny, zintegrowany i niepodzielny **program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030**, w tym plan działania z Addis Abeby, stanowi wspólny punkt odniesienia nie tylko dla wszystkich państw członkowskich ONZ, ale i dla innych zainteresowanych stron, od społeczeństwa obywatelskiego po przedsiębiorstwa. Program ten będzie nadawać – na zasadzie partnerstwa – kierunek działaniom w zakresie zrównoważonego rozwoju w ciągu najbliższych 15 lat na rzecz ludzi, planety, dobrobytu, pokoju. Nie mamy wyboru: musimy sprawić, by program działań do roku 2030 zakończył się sukcesem zarówno w ramach UE, jak i poza jej terytorium. Porozumienia muszą teraz prowadzić do realnych zmian w życiu ludzi, bez wykluczania kogokolwiek.

Potrzebujemy całościowego, zintegrowanego i kompleksowego podejścia ze strony wszystkich podmiotów, we wszystkich sektorach i na wszystkich szczeblach, aby zachować powszechny, niepodzielny i zintegrowany charakter programu działań do roku 2030. Monitorowanie realizacji programu działań do roku 2030 będzie miało zasadnicze znaczenie dla sukcesu. UE będzie nadal wspierać opracowywanie spójnego, skutecznego i pluralistycznego procesu działań następnych i przeglądu w ramach ONZ.

Czynniki i podstawowe przyczyny nieuregulowanej migracji, przymusowego wysiedlania i innych form ryzykownej migracji powinny stać się przedmiotem systematycznego, kompleksowego i długoterminowego podejścia, przy dążeniu do szybkiego i skutecznego wdrożenia.

Trzecia konferencja Organizacji Narodów Zjednoczonych w sprawie gospodarki mieszkaniowej i zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich (Habitat III), która odbędzie się w Quito w październiku 2016 r., będzie jedną z pierwszych konferencji ONZ zorganizowanych po przyjęciu programu działań do roku 2030 i konferencji COP21. Konferencja Habitat III stanowi wyjątkową okazję do przyjęcia globalnej nowej agendy miejskiej sprzyjającej silnym powiązaniom i synergiiom pomiędzy urbanizacją, zrównoważonym rozwojem i zmianą klimatu.

Zmiana klimatu

Zmiana klimatu jest jedną z najbardziej złożonych i palących kwestii politycznych w kontekście wewnętrznym i zagranicznym, jakie przed nami obecnie stoją. Jej potencjalnie destabilizujący wpływ – w tym na migrację, bezpieczeństwo żywnościowe, niezawodny dostęp do zasobów, wody i energii, rozprzestrzenianie się epidemicznych chorób oraz niestabilność społeczną i gospodarczą – czyni z niej czynnik zwielokrotniający zagrożenia, który wzmacnia sytuacje konfliktowe.

Porozumienie paryskie z 2015 r. jest fundamentem powstającego globalnego systemu zarządzania zmianą klimatu. Jest ono ambitnym, wyważonym, sprawiedliwym i prawnie wiążącym porozumieniem. Jego szybka ratyfikacja i wejście w życie są pożądane, gdyż dałoby to wszystkim krajom i zainteresowanym stronom pewność prawa co do tego, że porozumienie to zacznie szybko funkcjonować. Utrzymanie pozytywnej dynamiki z Paryża będzie wymagało trwałej mobilizacji politycznej i dyplomatycznej na szczeblu globalnym, w tym ze strony podmiotów niepaństwowych, takich jak przedsiębiorstwa i władze lokalne, które odgrywają coraz większą rolę w zwiększaniu skuteczności działań wielostronnych.

Będziemy nadal aktywnie uczestniczyć w międzynarodowych negocjacjach w sprawie klimatu w ramach UNFCCC w celu zapewnienia, by poziom ambicji ustalony w porozumieniu znalazł przełożenie we wszystkich jego aspektach wykonawczych, takich jak szczegółowe postanowienia dotyczące przejrzystości i rozliczalności, mechanizmów zrównoważonego rozwoju i mechanizmów technologicznych.

UE jest zdecydowana uruchamiać więcej środków finansowych na działania łagodzące zmianę klimatu w kontekście racjonalnych działań w tym zakresie, aby wnieść swój wkład w realizację celu przyjętego przez państwa rozwinięte zakładającego wspólne uruchamianie 100 mld USD rocznie do 2020 r. z wielu różnych źródeł.

Podobnie, UE zamierza w dalszym ciągu odgrywać wiodącą rolę we wspieraniu wielostronnych działań w dziedzinie klimatu poprzez promowanie ambitnych wyników w kontekście negocjacji prowadzonych na forum Organizacji Międzynarodowego Lotnictwa Cywilnego i Międzynarodowej Organizacji Morskiej, z myślą o zajęciu się emisjami gazów cieplarnianych, a także w ramach negocjacji w kontekście protokołu montrealskiego.

Reforma ONZ i zwiększenie wydajności

Skuteczny multilateralizm musi opierać się na **skutecznej Organizacji Narodów Zjednoczonych**.

Realizacja programu działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030 wraz z wynikami przeglądów ONZ w sprawie operacji pokojowych, systemu budowania pokoju oraz w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa to wyjątkowa okazja do zmian instytucjonalnych i lepszej współpracy między poszczególnymi filarami ONZ. Wraz z objęciem stanowiska przez nowego sekretarza generalnego, nadchodzi czas na podjęcie kompleksowej reformy ONZ z nową strategią na najbliższych 15 lat.

Zintegrowany charakter programu działań do roku 2030 wymaga, by jego realizację wsparła ONZ, która by zintensyfikowała swoje wysiłki na rzecz zapewnienia zintegrowanego i skoordynowanego wsparcia politycznego (zwłaszcza za pomocą swojego systemu ds. rozwoju). Potrzebujemy takiego systemu ONZ ds. rozwoju, który będzie działał w sposób bardziej zintegrowany, cechującego się wzmocnioną współpracą między agencjami, wspólnymi zespołami ds. polityki, wspólnym programowaniem, wspólnym wykonywaniem programów, wspólną realizacją hasła „zjednoczeni w działaniu”. Nowy kompleksowy przegląd polityki odbywający się co cztery lata będzie miał zasadnicze znaczenie w tym względzie; należy też dążyć do gruntownej reformy.

Przedmiotem działań powinno też być skuteczniejsze funkcjonowanie komitetów Zgromadzenia Ogólnego ONZ oraz innych organów ONZ. Wspólnie, wszyscy mamy do odegrania rolę w zwiększaniu skuteczności, wydajności, przejrzystości, rozliczalności i reprezentatywności całego systemu ONZ, w tym Rady Bezpieczeństwa.

Reformy te będą musiały uwzględnić nowe wyzwania i możliwości, a jednocześnie na nowo uszeregować priorytety w ramach systemu.

UE z zadowoleniem przyjmuje wszystkie propozycje mające zagwarantować, że ONZ spełnia swoje zadania i jest w stanie zapewnić elastyczne, skuteczne i wydajne rozwiązania palących problemów naszych czasów.

Nowy sekretarz generalny powinien od samego początku priorytetowo potraktować rozwiązanie tych kwestii. Powinien mieć wizję promowania roli ONZ zgodnie z wartościami i zasadami Karty Narodów Zjednoczonych, do których UE jest niezmiennie głęboko przywiązana. Sekretarz generalny powinien spełniać najwyższe standardy kompetencji, uczciwości, skuteczności i efektywności.
